

ՏԱՄՆՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կեն տարվանը 6 րուբլ:
Առանձին համարները 5 հոգեկափ:
Թիֆլիսում քրում են միմիայն Խմբագրատան մէջ:
Օտարաքաղաքացիք դիմում են ուղղակի
Տիգլուս. Ռեդակուր «Մասա»

Խմբագրատումը բաց է առաւտահան 10—2 ժամ
(Բացի կրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 հոգեկ:

ԲՈՎԱՆԴԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Կարակուրտոց:
Նամակ Խմբագրին: Նամակ Խմբագրին: ՆԵՐՔԻՆ
ԼՈՒՐԵՐ: — ԽԱՐԵՆ ԼՈՒՐԵՐ: — ՀԵՇԱԳԻՐՆԵՐ: —
ԸԱՅՍԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Մայ-
րին լողուն բնազիտական տեսակէտից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՐԱԿՈՒՐՏԻՑ

Օգոստոսի 30-ին

Կարմիր պքաղաղը, ինչպէս ուսուներդ անտառ-
նում են, այլ կերպով հրդեհը, սկսում է երեալ և
Սովանլուկի անտառում: Կարակուրտը պատաժ է
լինում երենին ծուլով, որ քամու շարժումով
հեռու տեղից հանում է այսակող: Երբեմն հրդե-
հը մօտ լինելով, ծուլը բարձրանում է սիւնի
նման կարակուրտի շշակայ սարերից էլ բարձր:
Հրդեհի պատճառը շամանդամ՝ ճանապարհորդին և
անցորդների անզգուշութիւնն է, որոնք վառում
են անտառում փայտը, և թողնելով կրակը չը
հանգրած, հեռանում են այնեղից: Պատառում
է նոյնպէս, որ և նախիները, մանաւանդ մութ
գիշերը արածացնելով հօտը, թողնում են կրակը
չնանցրած, որից և առաջանում է հրդեհը, մա-
շը հանգրած, միշտ և առաջանում է հրդեհը, մա-
սնաւանդ երբ բարձրանում է քամի: Կուբանեան
հեծելազօր գոնողը, որ նշանակված է վեց սօտ
նայի բաժնում մասնակի մի սարերի և սիւնի
վրա հակելու մեջ առաջնում է այս սիւնի խիստ
հրդեհի առաջանակ մի սարերի և սիւնի մասնակի
միշտ և այն սիւնի խիստ հրդեհի առաջնում
է այսպիսի ծածկված տեղեր կան նրանում,
որ կարող ես անցնել աւագակի մօտից և ընկա-
տել նրան: Այս աւագաների մի առանձնին շատ
հրդեհի հանցրած կուպաները: Պէտք է ասել, որ
Սովանլուկի անտառը մնել մասսամբ այնպէս խիստ
փառ հսկելու, միշտ շատապում է համարել կուպ-
անը հրդեհի առաջանակը, և այս միայն խուռ են հան-
գրում է այսպիսի կամ փիղականի ունեածը, կամ թէ
գուղակում նրա առաջարկը, ոչխարը կամ ձին: Ա-

կողակների ծառայութիւնը սահմանի վրա: հա-
մարեա ցերեկ և գիշեր հանգառութիւնը չընեն

գիշեր գիշականի հետ, յանձնում են նրան ասել
աղակն անսուտէրին, չի ցանկանայ սա արդեօք
գնել նրանցից շատ արժան ենիներ, որոնք, ի հար-

կե, խած կամ գողացած մէտք է վնենին: Տա-
նուեկը լսելով այս, պատմում է իսկամ Զօշա-
գի հետ: Պատահում է, որ կօպակը, հսկելով ծա-
ծուկ սեղում, սպանվում է թշնամու, ինչպէս

անցեալ տարի պատահեց Խումազոր գիւղի մօտ:
Կողակը պահակած է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

ւազակները, պատահելով անտառում զօշակիլսե-

ցի գիշականի հետ, յանձնում են նրան ասել
գիւղի անսուտէրին, չի ցանկանայ սա արդեօք
գնել նրանցից շատ արժան ենիներ, որոնք, ի հար-

կե, խած կամ գողացած մէտք է վնենին: Տա-
նուեկը լսելով այս, պատմում է իսկամ Զօշա-
գի հետ: Պատահում է, որ կօպակը, հսկելով ծա-
ծուկ սեղում, սպանվում է թշնամու, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

կողակը լսակամ է վնենում ձարում և լսելով ո-
տի ձախ, վեր է կնուում և հարցուում, ինչպէս

մի քանի տեղերում անկարելի էր ձիու վրա հե-
ծած բարձրանալ, այլ հարկաւոր էր իջնել: Հաս-
նելով մինչեւ ճանապարհուն կէսը գէպի սուրբ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լսուուվ:

ծայեց ինձ, որը ես իմ կողմից նուիրում եմ
«Ծակի» խմբագրութեանը: Տաշված քարերի
կոյտի մէջ գտնվում է մի կիսաբոլորակ քար, ո-
րի վրա քանդակագործված է խաչ, և որ պէտք
է լինի գրան գերեի քարը: Շուռ տալով մի քանի
քարեր, մենք չը կարողացնք գտնել ոչ մինի
վրա արձանագրութիւն: Աւելակից ցած մօտ 10
սաժէն հեռաւորութեամբ նկատեցնք մենք նոյնպէս
մի կիսաբոլորակ քար, որի ձեփից կարելի է եղ-
րակացնել, որ պատուհանի քար է: Մրա վրա փո-
րագրված է արձանագրութիւնը, որի պատճէնը
ձեզ ուղարկում եմ: Յանկալի կը լինէր շատ և
յուսով ենք, որ մել հնագէտները կը բացատրեն
այս փորագրուածի բովանդակութիւնը, տառերի
թէ նշանների որ լեզուից լինելը և աւերակի որ
դարին պատկանելը: Հանգստանալով սուրբ Խա-
չի վրա ճաշից յետոյ, մայօր Տուրքիել բոլորիս
ել խնդրեց հիւր իրան մօտ Մ'ջինկերտ, որ սուրբ
Խաչից մօտ 15 վերստ հեռաւորութիւն ունի և
որտեղ շատ ուրախ անցնելով երկու գիշեր, վե-
րադարձանք կարակուրա: Մեր արշաւանքը ան-
տառում չը մնաց առանց հետեանքի: Ահա մօտ
երկու շաբաթ է, որ հրդեհի անուն էլ չենք լը-
սում:

ԲԺԻՇԿ Ա. ՍԵՐԻՄԱՆԵԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻ

Թիֆլիս, սեպ. 13-ին

պէտք է կարծել, որ իւրաքանչիւր լեզու ունի իր յատուկ առանձին մասը մեր ուղեղի մէջ և որ նրան զարգացնելով մենք զարգացնում ենք մեր ուղեղի մէջ այդ մասը և շինում մեր անձի, մեր մարմնի մէկ նիւթ ական առանձնայատկութիւնը: Այժմ դառնանք մի ուրիշ հարցի:

Ինչպէս յայտնի է, չնչաւոր էակների անհատական առանձինայատկութիւնները, նրանց ժառանգաբար փոխելը և սերունդից սերունդ աստիճանաբար զարգանալը կազմում է հիմքը այն տեսութեան, որը այժմս ընդունված է գիտութեան մէջ և ստացել է Դարվինի թէօրիայի անունը: Այդ տեսակէտից պէտք է նայել և հոգեկան առանձնայատկութիւնների վրա: Թէպէտ և կրթութիւնը կարողանում մի և նոյն սերունդի մէջ հարթեցատ մտաւոր առանձնայատկութիւններ, բայց այնու ամենայնիւ նրանց գոյութիւնը անկարելի է զանց առնել, եթէ ընդունենք, որ մտածողութեան և զգացմունքների արմատը, ստեղծողը մարդինն է, մարդուս ուղեղը, ջղերն է: Բացի զըրանից յայտնի է, որ լուսաւորված մարդու ուղեղը շատ զանազանվում է վայրենու ուղեղից, թէպէտ և որոշված չեն այդ զանազանութեան աստիճանները: Ուրեմն, ինչպէս աւելի զարգացած կուրծքը, կմախքը արտաքերում է աւելի իր նման ժառանգութիւն, այնպէս և աւելի զարգացած ուղեղը պէտք է թողնէ իր զարգացման հետքերը յաջորդ սերունդի ուղեղի վրա: Ուրիշ բան է, եթէ կրթութիւնը չէ զարգացնում այդ գործարանը, եթի խելօք մարդու սերունդը չէ լուսաւորվում, այսինքն չէ զարգացնում մտածողութեան, ուղեղի այն սաղմերը (չաշտօք), որոնց նա իր պատկերից ժառանգաբար ստացել է: Դարվինի թէօրիան ունի երկու ծայր. մէկը յիշածն է, իսկ միւսը այն, որ եթէ ընդունակութիւնները, առանձնայատկութիւնները չեն մարդկում, գործադրվում, օրբատօրէ փոքրանում են, նուազվում և վերջապէս անհիտանում:

— Բնչից են կարում պալտօն. — մահուղից, արուսինից, մախմուրից, դրավից.... իսկ սեր-
ուղիւկը. — մահուղից, տրիկոյից և այլն. Բնչից են ինում մահուղը, տրիկօն. — բրդից. Բնչ բրդից. —
շխարի. այդպիսի կտորներ այստեղ պատրաս-
տում են թէ ոչ — ոչ, մահուղը ուրիշ տեղերից է
տացվում: Երբոր մահուղից շոր են կարում ա-
ռաջ Բնչ են անում. — ձեռում են. ձեելուց առաջ
նչ են անում. — չափում են, (լինգելմ, ընթեր-
ողներ, չը մոռանալ որ սա թուաբանութեան
աս է), նաև շարունակում է կրկին. — Բնչով են
ափում, — արշինով. Բնչելն են չափում արշինով.
— մահուղ, զիսպ, չիթ և այլն. Էլ Բնչ են չա-
փում արշինով. — յատակը, առաստաղը, սեղանը
և այլն: Պարոն ուսուցիչը բացարում է թէ պա-
րի չպալերը չեն չափում. շարունակում է նա
ափերի մասին մանրամասն խօսել և մի ամբողջ
1/4 ժամ դասից չեղիւլուց յետոյ սկսում է ուղ-
ակի լինդիրը. «մի գերձակ 89 արշին մահուղից
ուղում է կարել վերարկուներ և այլն.» այդ խըն-
դիրը վճռելուց յետոյ աղօթք է ասել տալիս և
աշակերտաց արձակում: Սովորական կարողը չը
սանգարելու համար այդ օրինակելի (!???) դասը
հնթարկվում է քննութեան:

Հայր Ղազագեանը յայտնում է թէ դասը մի-
անդամանն միակողմանի էր և մի միջայն մի գրաւոր
անդիր վճռեցին մի ամբողջ դասին, և մի $\frac{1}{4}$
ժամ նկատողական ուսումով էին զբաղված ա-
ռակիերանները: Արժանապատիւ հայրը աւելորդ հա-
նարեց նախապատրաստութիւնը, ասելով որ այդ-
պիսի նախապատրաստութիւն գուցէ նշանակու-
թիւն ունենայ կրօնի և մայրենի լեզուի համար,
առյօ թուարանութեան մի հասարակ խնդրի հա-
մար միանգամայն աւելորդ էր համարում: Հայր
Ղազագեանը յայտնեց որ պարոն Կար: Թէ մուրա-
գեանցի առաջին օրինակելի դասը, որ նա տուեց
ուսուցչական ժողովում թուարանութիւնից, աւե-
լի բազմակողմանի ձևեր ուներ և աւելի հետա-
քրքիր էր և օրինակելի: Պարոն Մատինիսնոց նը-
կատում է, որ երբ վարժապետը զբաղվում է մի-
այն խնդրի վճռելով, պէտք է դոնէ աշխատէ,
որ այդ խնդրը բազմադիմի կերպով ցոյց տայ:
Պ. Թաւարբէկեանը և պ. Տէր-Յովհաննիսեանը
յայտնեցին, որ 4×15 -ի բազմապատկութիւնը մի-
անդամայն սիսալ կատարվեցաւ, այսինքն փոխա-
նակ մասնեթների, պալտօններ ստացվեցան և մի
 $\frac{1}{4}$ ժամ ստիպվում են հասկացնել դասախոսին
իր սիսալը: Պ. Կար. Թէ մուրագեանը յայտնեց թէ
օրինակելի դասին հարկաւոր է, որ ուսուցիչը
ցոյց տայ, դասը բազմակողմանի կերպով և

Անտարակոյս, առողջ կազմուածքը, զարգացած ուղեղը պէտք է իր ժառանգներին տայ աւելի կարողութիւն զարգանալու, քան թէ թոյլ կազմուածքի, ուղեղի տէր մարդիկ, մանաւանդ երբ այդ առանձնայատկութիւնները մեծանում—պընդում են սերունդների, զարերի ընթացքում. օրինակ, ուեամորթ աֆրիկացին (հերթ) անմիջապէս արտաքերում է սեամորթ զաւակ, թէպէտ և նա փոխելով իր կեանքի պայմանները, ապրելու տեղը, ջերմ տրօպիկական կլիման բարեխառն կամ ցուրտ կլիմայի՝ կարող է սերունդից սերունդ աւելի սպիտակ դրյն ստանալ, բայց եւրօպացու դրյն ստանալու համար շատ զարեր են հարիկաւոր: Զղային սիստեման, մտածողութեան գործարանը, ուղեղը սաստիկ փոփոխական և առաձգական է, մեծ կախումն ունի կրթութենից, բայց այնու ամենայնիւ կարելի է պատերից, ծնողներից աւելի նուրբ, աւելի կատարելազործված գործարան, ապագարատ ստանալ լուսաւորութեան համար և աւելի «անտաշ» կոպիտ անօթ: Ի հարկէ, մենք չունենք միջոց չափել դոյց զանազանութեան աստիճանները և ամեն օր տևանում ենք օրինակներ, որոնք իբր թէ մեր սասածի հակառակն են ցոյց տալիս, բայց եթէ կարողանանք ուսումնասիրել և չափել ռամիկ զասի, զիւղացի ուսանողների աշխատանքը, տանջանքը ուսում-զիւղութիւն ստանալու ժամանակ և համեմատել լուսաւորեալ զասի որդիկերանց գիւղութիւնների հետ մի և նոյն ուսման համար, այն ժամանակ գուցէ կը համոզվենք, որ ծանրիտ ուղեղի ժառանգական յատկութիւնները աննշան չեն: Դիմուգգաց, շարժուն (աշխայժ) էակների սերունդը աւելի նոցանման է լինում, քան թէ մի թթաղգաց, կոպիտ, ծոյլ էակների սերունդը, մանաւանդ, եթէ այդ յատկութիւնները շարունակում են զարգանալ զարերի միջոցում: Ի՞նչ է սորապատճառը. ինչպէս աւելի զարգացած կազմուածքը պէտք է առաջանալ այս ավագանութեան մեջ, ուղեղը պէտք է առաջանալ այս ավագանութեան մեջ:

տուեց որ պ. դասախոսը հարցերը շատ
տ-շուտ էր առաջարկում. պ. կար. թէմ. ամեն-
այնող եղանակը ընդունում է լուս եղանակը,
ինքն որ ուսուցիչը երբ մի խնդիր առաջար-
մ է, պիտի աշակերտին ժամանակ տայ մի
ըր խորհելու և մտածելու և ոչ թէ միմեանց
եից հարցեր առաջարկելով միջոց չը տայ ա-
կերտին կենտրոնացնելու իր մտածողութիւնը:
Սպարապետանը ևս շատ թերութիւններ է
ստում և մի առ մի յիշում: Պ. Աւագեանցի
ուստութիւնը շատերը չը քննեցին, ասելով որ
դասախոսը անձանօթ էր աշակերտների
դրացման հետ, ինչպէս որ առաջին դա-
խոսը: Վերջին խօսքը արվում է պ. պ.
սախուներին. պ. Ա. Գուլլակեանցը շատ թոյլ
պովի և առանց ապացոյցների աշխատում էր ի
ն պաշտպանել՝ ասելով թէ ժամանակը քիչ էր
. Նախագահը յիշեցնում է, որ դասախոսը ժա-
մանակը ինքն է որոշել), և թէ իր բացատրածն
ուղիղ. այստեղ նորից ընդմիջվում է և վիճա-
նութիւնները նորից շարունակվում, ուստեղ նը-
ուուղները հաստատում են դասախոսի սխալները:
Երջանալուց յետոյ լսվում են մի քանի ծափի
յներ. պ. նախագահը շուռարված հարցնում է,

ս ինչ կեղծ ծափահարութիւններ են լսվում.
որ դասը այդպան թիւրութիւններ ուներ. ճե-
տում է ծիծաղ. երեսում է, որ մի որոշեալ խոռում
հետական կերպով, ինչպէս «Մշակում» մի քա-
անդամ գրվեցաւ, ծիծաղում են, և ծափահա-
ւում են և շուացնում: Մենք դիտաւորութեամբ
պքի ինչ մանրամասն նկարագրեցինք դասի ըն-
սցըք, ցոյց տալու համար, թէ մեր իսեղ դիտ-
կան ուսուցիչները, ինչ օրինակ պիտի աւաննեն
տները այսպիսի խակ և անշշակ դասերից: Ե-
կոյնան զբաղմունքը աւելի հետաքրքիր էր. պ.
աւրուսեանը մի բէֆէրատ կարդաց մանկան կա-
սան խաղերի մասին, նկարագրելով և համա-
լով 30-ի չափ խաղեր: Պարոն Թաւարբէկեանը
սրբաց մի բէֆէրատ թուանշանների գործածու-
եան մասին, որով նա հաստատում էր, թէ
ուանշաններ դնելը աւելորդ է և վասակար:
ուային բէֆէրատի առիթով պ. Քամալեանցը
սցանեց, որ ինքն մի քանի տարի է, որ հաւա-
սծ ունի այնպիսի խաղեր և յիշեց մի քանի
որ խաղեր. պ. Բէկնազարեանը առաջարկեց բէ-
էրէնախն տպագրել իր առաջարկած խաղերը օ-
պիցներում: Պ. Կար. Թէմուրազեանցը յայտնեց
ոչ մէ միայն պ. Պետրոսեանը, այլ և բոլոր
աւառացիները պիտի աշխատեն հաւաքել մանկա-
մն խաղեր, խաղալիքներ և երգեր և ապա հրա-

կմախքը աւելի իր նմանն է արտաքեռում, այնպէս և աւելի սուր, զարգացած զգայութեան ջղերը իրանց նմանն են արտաքերում, էպէտ, կրկնում ենք, կրթութիւնը այսուեղ կառող է հրաշքներ դորձել, բայց արմատի (зачаток) առկութիւնները, ժառանգականութիւնը պէտք է ընենան իրանց լուրջ նշանակութիւնը: Մի և ոյնը պէտք է ամենայն իրաւամբ ասել և այն ղերի կամ խորչերի մասին ուղեղի մէջ, որոնք առավարում են այս կամ այն լեզուն, մանաւանդ երբ նոցա զարգացման հետքերը հաւաքվել, փղվել են դարերի ընթացքում: Ազգային լեզուի ղեր, վանդակիկները չեն կարող առանձնապէս ո զարգանալ, երբ լեզուն գործադրում է, զարանալով չեն կարող որոշ հետքեր չը թողնել, ետքեր թողնելով, չեն կարող ժառանգաբար չը ոխսվել սերունդից սերունդ, իւրաքանչիւր յաջորդ երունդ իր հերթին կարող չէ այդ հետքերը չը արգացնել, եթէ գործ է ածում իր մայրենի լեզուն: Երեմն, իւրաքանչիւր ազգ, սերունդ պէտք է մնենայ իր ուղեղի մէջ այն լեզուի հարստութեան սերմերը, տարերքը (элемент), որով խօսել են նորա պապերը զարերի ընթացքում, ինչ էսունդ նորա կազմուածքը ունենում է իր մէջ այն արողութեան արմատը, որը զարգանալով թոյլ տալիս նորան դիմանալ այնպիսի կլիմայի, եանքի, որը շատ այլ ազգիների համար անտառելի, մահաբեր է, օրինակ. էսկիմօսի երեխայի արմինը պէտք է ուրիշ կազմակերպութիւն ունայ, քան թէ մեր երկրի երեխան, պատճառ, յն կեանքը, որը կարող է բնականաբար տանել պիմօսը մեր երեխան երեէք չի տանի, թէԿ ամի և նոյն հանգամանքների մէջ մեծանայ, նչազէս և էսկիմօսը: Այնպէս և այն ուղեղը, որը ունի իր մէջ կարող է բնականաբար պատճառ նանքից ստացած, օրինակ հայոց լեզու սովորեն, նա կարող չէ մրցել բուն հայի հետ, ինչպէս

ակել, նա մի և նոյն ժամանակ յարգելով
սմբանի առաջարկութիւնը յայտնեց ժողովին
իկին Բարպաշխանց, պ. Աղայեանց և ուրիշները
են զարկել մշակելու մեր ազգային խաղերը,
ալիքները և երգերը: Երկրորդ բէֆէրատի ա-
ռավ ժողովականների մեծ մասը հակառակ
որ յայտնեցին թուանշանների գործածութեան
ն. պ. Քէկնազարեանը ոչինչ վասաներ չէր
ուում թուանշանների գործածութեան մէջ. պ.
ումեանցը չէր ընդունում թուանշանները և
ուրօրապէս ուսուցչի անձնաւորութեան էր մեծ
ակութիւն տալիս՝ աշակերտների յառաջա-
ւթեան աստիճանը չափելու: Պարոն Թէմու-
անը յայտնեց, որ այն ուսուցչիները, որոնք
ում են աշակերտների հետաքրքրութիւնը և
առասիրութիւնը արծածել թուանշաններով,
և են այն մանկավարժներին *), որոնք այս-
էնը հեշտ կերպով սովորացնելու համար,
որ խմորից շինում էին պիտօնիաներ ա, բ,
այլն տառերի ձևով և տալիս էին այն ա-
րտահն, որ լաւ էր սովորում տառը: Պարոնը
ընդունում թուանշանների գործածութիւնը և
աջարում էր մի օգտակար միջոց, այն է, որ
մնարանը աշակերտին աւարտելուց յետոյ

ի վկայականի մէջ զրի թէ աշակերտը ըն-
տակ է շատ կամ քիչ և կամ անընդունակ է
ապարծունէութեան և ինքնակրթութեան: Պա-
հաստատապէս պնդում էր, որ աշակերտի
յականը միայն պիտի լինի յայտարար և չափ
բանի, որ աշակերտը կեամքի մէջ մտնելով ունի
ունակութիւն վերոյիշեալ յատկութիւնների և
գէտք է ցոյց տայ, թէ զպրոցում աշակերտը
է սովորել այս կամ այն առարկան: Մնա-
ները նոյնպէս հակառակ էին թուանշանների
ածութեան. այս հարցը չը քուէարկվեցաւ և
ովի մեծամասութիւնը եկաւ այն եղրակա-
թեան, որ թուանշանների գործածութիւնը ա-
րդ է:

* * *

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 14 սեպտեմբերի
առնվելով վաճառական դասակարգի շրջանուր,
նոյն և հետաքրքրվելով շուրջ բոլորոց
ուր երեսոյթներով, ստիպված եմ զրիչ առ-
)

այը ուսի հնա ուսերէն սովորելու ժամանակէ ատեղից չէ կարելի եղակացնել, որ հայը չէ ողոլ շատ լաւ կերպով ուսերէն սովորել, ոչ թէ նորա համար պէտք է աւելի դժուար լիքան թէ ոսի համար: Խնչպէս բնական ուղիւնը պահանջում է կրթել աֆրիկացուն նոր կրիմայում, կեանքում, այնպէս և բնական է լեզուով կրթել մարդուն, որ նորա մարմնին, եղին յատուկ, յարմար է: Որքան մարդկութիւնը աջ է գնում, այնքան նորա կազմուածքը, ուղը մի որոշ ուղղութեամբ կատարելագործվում, ոգանում է սերունդից սերունդ և այդ առաջիմութիւնը նիւթապէս զրոշմկում է նորա զմիւածքի, ուղեղի վրա և ժառանգաբար փոխմ յաջորդ սերունդներին, իբրև նորա դարեւոր մնաքի հարստութիւնն, պատուզ: Խրաքանչիւր ազ- յատուկ Փիզիկական և հոգեկան առանձնա- ուկութիւններ, նորա մայրենի լեզուն, նորա ուի բովանդակութիւնը, նորա մտածողութեան ալլը և ոյժը՝ են այն արտօնութիւնները, առա- ութիւնները, որը նա ստանում է ի ժառան- թիւն իր պատերի պատմական կեանքից, ինչ- , այդ պատմութեան չնորհոյ նա ստանում է որոշ գծագրութիւն դէմքի, որոշ կազմվածք, եղ և ուրիշ օրգաններ, դարվինի թէօրիային և մատ, խչպէս հասարակ կենդանիների զա- զան տեսակները (разновидности).

Ազեմն, վերջացնելով մեր խօսքը, պէտք է ա- զ, որ մայրենի լեզուն անհատական ցեղական ուութեան մէջ տալիս է մեզ այն զօրաւոր լը- լը, որ թողել են մեզ մեր ազգի ուժեղ հան- ները, իբրև միակ ժառանգութիւն իրանց և ուղարկան կեանքի և բնական գիտու- նների համեմատ մեզ պատուիրել են գործա- նորան իբրև ամենազօրեղ միջոց ազգի լուսա- ութեան:

